

Sygn. akt II Ka 163/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Karol Skocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale prokuratora Beaty Kłaskały

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2020 r.

sprawy **K. O.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 180a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 21 lutego 2020 r.

sygn. akt II K 523/18

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze, w tym poniesione wydatki w kwocie 20 zł oraz opłatę w kwocie 220 zł.

Karol Skocki

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 163/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie			

wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 21 lutego 2020 r., sygn. akt II K 523/18	
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
0.11.3. Granice zaskarżenia	
0.11.3.1. Kierunek i	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	Zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
1.	- rażąco niewspółmierność (surowość) kary orzeczonej wobec oskarżonego K. O. w stosunku do stopnia społecznej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>szkodliwości popelnionego przestępstwa oraz w relacji do celów , jakie kara ta powinna spełniać w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania, a także wobec faktu przyznania się oskarżonego do winy i okazania skruchy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut apelacji, dotyczący rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego okazał się niezasadny. Wskazać należy, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, „gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie</p>			

uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy - innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyte stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85).

Zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”, bowiem w ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi o różnice ocen o

charakterze
zasadniczym.

Uznać należy, że Sąd Rejonowy przy wyborze kary i jej wymiarze, wbrew twierdzeniom obrońcy, Sąd I instancji przeprowadził wszelkie te dowody, które leżały u podstaw rozstrzygnięcia w przedmiocie wymiaru kary zasadniczej względem oskarżonego, a swoje stanowisko w tym względzie uzasadnił. Sąd odwoławczy stanowisko to podziela. Niewątpliwie bowiem ustalone okoliczności przedmiotowe i podmiotowe przypisanych oskarżonemu czynów, a także prezentowane przez wymienionego właściwości i warunki osobiste powodują że niepodobna jest skutecznie wywodzić, że wymierzona oskarżonemu

kara razi surowością. Jakiegokolwiek łagodzenie wymierzonej kary nie znajduje należytego oparcia pośród zasad i dyrektyw wymiaru kary określonych w treści art. 53 k.k.

Biorąc pod uwagę całokształt sprawy, brak było również podstaw do wymierzenia oskarżonemu K. O. kary łagodniejszej poprzez wymierzenie jedynie kary grzywny oraz łagodniejszego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Stara się nie zauważać skarżący obrońca, iż Sąd I instancji wymierzając karę dokonał prawidłowej analizy tak okoliczności obciążających jak i łagodzących. W szczególności należy wziąć pod

uwagę
uprzednią
karalność
oskarżonego,
stopień jego
winy jak i
nagminność
tego typu
przestępstw. Sąd
I instancji
doszedł do
słusznego
przekonania, iż
jedynie kara
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem
oraz kara
grzywny oraz
środek karny w
postaci zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych
na okres 2 lat
będą adekwatne
do stopnia winy
i społecznej
szkodliwości a
także spełnią
swoją rolę
zarówno
zapobiegawczą
jak i
wychowawczą.

W przypadku
oskarżonego K.
O. Sąd I instancji
ustalił w sposób
indywidualny w
stosunku do
sprawcy wymiar
i rodzaj
orzeczonej kary,
mając na uwadze
fakt, by
dolegliwość
wymierzonej

kary nie przekroczyła stopnia przypisanej sprawcy czynu zabronionego winy. Sąd słusznie przyjął, że kara 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lat a także kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł stawka jest karą odpowiednią, nie budzi także okres na jaki został określony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Należy jeszcze raz podkreślić, że uprzednia karalność jako okoliczność wpływająca na rodzaj i wymiar kary ma znaczenie przede wszystkim na gruncie prewencji indywidualnej, rzutuje na ocenę

<p>prawdopodobieństwa popelnienia przez sprawcę czynu zabronionego w przyszłości i świadczy o nieskuteczności wcześniej stosowanych kar.</p> <p>Zdaniem sądu odwoławczego, orzeczona przez Sąd Rejonowy kara jest karą współmierną do stopnia społecznej szkodliwości, przypisanego oskarżonemu czynu, nie przekracza stopnia winy sprawcy. Ponadto w ocenie sądu odwoławczego, orzeczona kara spełni cele prewencyjne wobec oskarżonego, jak również da zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez złagodzenie orzeczonej wobec</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>oskarżonego K. O. kary i środka karnego, w szczególności poprzez orzeczenie jedynie kary grzywny oraz orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji skarżącego jako sprzecznych z ustalonym stanem faktycznym.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		

ZSTRZYGNIĘCIE

5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Orzeczona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wymierzona wobec skazanego kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej		

<p>wykonania nie budzi wątpliwości, w szczególności nie może zostać uznana jako rażąco surowa, podobnie jak orzeczony środek karny</p>			
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
	Przedmiot i zakres zmiany		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w wysokości 20 zł. Nadto na podstawie § 1, § 2 ust. 1 pkt. 2 oraz § 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 220 zł.	
7. PODPIS		
Karol Skocki		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczona kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana